

Megbeszélés az Illés-napról

Ragaszkodás a hagyományokhoz

Az idei és a jövő évi Illés-napról tárgyaltak a napokban a helyi civil szervezetek, amelyek a helyi közösséggel együtt a legtöbbet tettek a fogadalmi ünnep rendezvényeinek megszervezéséért. Ádám István arra kérte a jelenlevőket, hogy a kétkörös megbeszélés során először mindenki mutasson rá az észlelt hiányosságokra, majd pedig mondja el elképzelését a jövő évi Illés-nap szervezésével kapcsolatban, hogy a hibák ne ismétlődjenek meg.

Elhangzott, hogy a háttérben sok hiányosság került felszínre, szerencsére ezek-

vezetői egyesületeik élén a zászlóik alatt vonultak a menetben. A délutáni műsor során a zenekar lefoglalta a színpadot (aminek felállításakor is voltak mulasztások), nem hagyva teret más szereplőknek (pl. a dobosoknak). De a sátrakban a helyfoglalásokkal is gond volt. Hiányzott a felelős, aki helyükre vezette volna a vendégeket, és ügyelt volna arra, hogy más ne foglalja el azokat. Bár megvolt a vásártéri rendezvények kezdetének időrendi beosztása, arra nem mindenki ügyelt.

A közös megnyitót kivéve, gyér volt a kastélyban tartott kiállítások látogatottsá-

Az Illés-napról tanácskozó civil szervezetek képviselői (Varga Zoltán felvétele)

ből a vendégek nem sokat láttak. Jó lett volna, ha a civil egyesületek és akik vállalták a szervezést, tartották volna magukat a megbeszéltekhez.

Akadózott például a sátrak felállítása körüli munka. Az előző évihez képest az idén az egyesületek nem húst kaptak a vacsora főzéséhez, hanem ingyen sátrat, ahol a vendégeiket elhelyezhették. A vacsoráról pedig maguknak kellett gondoskodniuk. Kellemetlen helyzet is adódott a TSK öregfiúk labdarúgó tornájával kapcsolatosan. Nem kapták meg azt a pénzt, amire számítottak és a költségeket maguknak kellett fedezniük. Gond volt a menet szervezése és indítása körül is, hiányzott a fő szervező vezénylete. Az egész menet szervezéséből hiányzott az ünnep tisztelete. Megengedhetetlen, hogy a jövőben, a meleg ellenére bárki az ünnephez nem illő öltözékben vegyen részt, a menetben haladó csoportok pedig szétszakadozzanak.

Szép volt és elismerést érdemlő, hogy a civil szervezetek és a vendégcsoportok

ga. A kézimunkázó csoportok hiányolták, hogy helyszíre miatt nem tudták mind, a legszebb munkákat bemutatni. Pedig azért készítették, hogy azokat lássák is a látogatók.

Miután rámutattak az észlelt hibákra, áttértek a jövő évi Illés-nap megszervezésének részleteire. Elsősorban **Törteli László** volt az, aki a Hunor hagyományápoló egyesülettel közösen elvállalta az ünnepi menet templomba vonulásának megszervezését. Felvetődött a gondolat, hogy a jövő évi ünnepi szentmise esetleg legyen a telepi templomban, a templomszentelés 20. évfordulóján. Törteli felvázolta elképzeléseit, miszerint az Illés-nap maradandóan legyen a hagyományok ápolása, tisztelete és az azokhoz való ragaszkodás ünnepe. Ezt a jelenlevők egyértelműen támogatták.

G. B.

A képviselő-testület 40. ülése

Pásztor Róbert, a községi képviselő-testület elnöke november 29-ére (péntek) összehívta a testület ülését, amely ebben az összetételben negyvenedik ülését tartja. Napirendre javasolta egyebek között a 2019. évi költségvetés januártól szeptemberig tartó időszakának megvalósítására vonatkozó jelentés elfogadását, a 2020. évi költségvetés előkészítése eljárásában a nemek egyenjogúságán alapuló felelősségteljes költségvetésről szóló terv meghozatalát, a tartózkodási illetékről szóló határozat meghozatalát, a 2020-as évi vagyonadó meghatározása céljából az ingatlanok négyzetméterenkénti átlagárának meghatározását, továbbá a közterület használati díjáról szóló határozat kiegészítését és módosítását. Napirenden szerepel még a Lukijan Mušicki Középiskolába való beiratkozás ösztönzése, a Fejlesztési Ügynökség felszámolásának befejezése és több magánterület közterületté nyilvánítása.

Lengyel delegáció

A vállalkozásfejlesztési tapasztalatok megosztása volt a célja annak a látogatásnak, amelyet a lengyelországi Cirill és Metód Alapítvány küldöttsége tett múlt csütörtökön Temerinben. A vendégeket a község háza alagsori üléstermében Urbán Izabella, a polgármester tanácsosa köszöntötte (a lenti képen), majd Marek Pankevyc a lengyel alapítvány képviselője vázolta jövetelük célját.

Az utazásra az Unió nyugat-balkáni bővítése, az úgynevezett Berlini Folyamat keretében került sor karöltve a Sfera Srbija civil szervezettel és Bosznia-Hercegovina, valamint Horvátország rokon szervezeteivel. Jártak még az újvidéki és a karlócai önkormányzatban is.

Temerini tartózkodásuk során a vendégek megtekintették Baranyi Károly és Markov Zlata műveinek állandó kiállítását, a Művelődési Központban a Jagricska Képzőművészeti Táborban készült alkotásokat és ellátogattak a Szécsen kastélyba és a Tájháza.

G. B.

A Rákóczi Szövetség támogatása

Ötvennégy temerini első vette át múlt szerdán Temerinben a budapesti székhelyű Rákóczi Szövetség 10 ezer forintos ösztöndíját. Az idei tanévben már nem csak a szórványban élő magyar gyermekek részesültek támogatásban, hanem minden vajdasági első osztályos tanuló, aki magyar iskolában kezdte meg tanulmányait. Tavasszal a Rákóczi Szövetség kiosztotta ajándéksomagjait a Mátyás király mesekönyvet és a csokit, majd az iskolatáskát, az iskolakezdés előtt pedig minden elsős kisdíák részesült a Magyar Nemzeti Tanács által biztosított tanszercsomagban.

Gáspárdy László, a Rákóczi Szövetség szervezeti munkatársa az ösztöndíj átadáson hangsúlyozta, a támogatással azon szülők számára fejezik ki megbecsülésüket, akik a magyar oktatás mellett tették le voksukat, és ezáltal a magyar közösség részére adták át a gyermeküket.

– Az a tapasztalat, felismerés, hogy aki magyar nyelven tanul, az magyarul tanul majd meg írni, olvasni és később gondolkodni is. Azt gondoljuk, hogy ez a magyar megmaradás egyetlen útja, ez a mi küldetésünk. A visszajelzések szerint sokaknak segítség ez a támogatás, de itt nem csak az összegre kell figyelni, hanem elsősorban az összefogásra. Oda kell figyelniük arra, hogy itt is magyar emberek élnek, és szeretnék, hogy tudják, figyelünk rájuk és kezet nyújtunk nekik – hangsúlyozta.

Egy nemes feladatot vállalt fel a Magyar Nemzeti Tanács azzal, hogy segít a Rákóczi Szövetségnek, emelte ki **Ternovác István**, az MNT Végrehajtó Bizottságnak tagja.

– Harminc éve gyűjtenek annak érdekében, hogy a küllhoni magyarok is megmaradhassanak magyarnak. Ez már a negyedik találkozó itt, Temerinben: február végén osztották ki a gyerekek között a Mátyás királyról szóló könyvet, május végén iskolatáskákat kaptak. Ezeket a táskákat szeptemberben töltötték meg tartalommal, amikor tanszercsomagban részesültek az elsősök. Az ajándék szimbolikus értékű, ennél meggyőződésem szerint sokkal nagyobb súlya van annak, hogy érezzük, az anyaországiak, a civilek gondolnak ránk és támogatnak – fogalmazott az MNT illetékese.

A szülők megköszönték a Rákóczi Szövetség képviselőinek a támogatást, meggyőződésük szerint a tízezer forintos ösztöndíj is nagyon nagy segítséget jelent majd a gyermekek iskoláztatása során.

ácsi

LEGALIZÁCIÓVAL KAPCSOLATOS DOKUMENTÁCIÓ ELKÉSZÍTÉSE ART STUDIO PROJEKT

Temerin, Nikola Pašić u. 43.
Telefonszám: **063/529-611**

Ösztöndíjazzák a fémipari tanulókat

Az önkormányzat 2014 óta nyújt pénzügyi ösztönzést a Lukijan Mušicki Középiskolába beiratkozott fémipari tanulók számára. Az autószerelő, hegesztő és a gépi fémmegmunkáló szakra jelentkezők havi 5000 dinár ösztöndíjat kapnak, amit a tanév során folyósítanak. Az idei tanévre vonatkozó ösztöndíj szerződések megkötésére az elmúlt héten került sor a község háza nagytermében.

Mira Rodić, a községi tanács gazdasági és mezőgazdasági reszortfelelőse közölte, hogy az önkormányzat néhány évvel ezelőtt felmérte a község gazdaságának szakemberszükségletét, különös tekintettel a gépészeti és fémipari ágazatra. Ebből adódott a döntés a helyi középiskolába iratkozó és fémipari szakmákat tanuló diákok ösztöndíjazásáról. Annál is inkább, mert a községben levő vállalatok munkát tudnak adni a fémipari szakmát tanulóknak. Ez várhatóan enyhíti a fiatalok elvándorlását, másrészt

Az ösztöndíjas fémipari tanulók szülei

keresetükkel tehermentesíteni tudják szüleiket. Kifejezetten jó az iskola és a fémipari vállalatok közötti együttműködés, ahol a tanulók gyakorlati órákon vannak és elsajátíthatják azokat az ismereteket, amelyekre leendő munkahelyükön szükségük lesz. A legjobbak pedig akár külön jutalomban is részesülhetnek a munkáltatóik részéről.

A megjelenteket, elsősorban a tanulók szüleit, akikkel az ösztöndíjszerződések megkötötték, üdvözölte Pásztor Róbert, a községi képviselő-testület elnöke. Bejelentette: a következő testületi ülésen döntést hoznak arról, hogy az ösztöndíjazást kiterjesztik a helyi középiskola második és harmadik osztályos diákjaira is. Ez azt jelenti, hogy a most szerződést kötött tanulók községi támogatást fognak kapni iskolai tanulmányaik teljes idejére. Az önkormányzat ezzel további pályaválasztó fiatalot szeretne megnyerni a fémipari képzés lehetőségnek. Összesen 25 szerződést kötöttek a szülőkkel.

G. B.

EGYEDI, KÉZMŰVES TORTÁK, APRÓSÜTEMÉNYEK KÉSZÍTÉSÉT VÁLLALJUK

minőségi alapanyagokból, születésnapokra,
keresztelőre, házassági évfordulóra
és különböző eseményekre.

Tortáinkkal igazodunk az ünnepelt kívánságaihoz és ízléséhez.

Keressen minket bátran!

Újvidéki utca 455., tel.: 063/634-622

Sixteen
COFFEE & DESSERT BAR

Régi tartozást törlesztettünk

Megjelent Kováts Antal könyve

Elhagyta a Temerini Újság nyomdáját Kováts Antal (1881–1931) Pótvásár Temerinben címmel sajtó alá rendezett kötete, mely az író összesen hatvannyolc szépprózai és publicisztikai írását tartalmazza. A könyvhöz Csorba Béla írt az alkotót és pályáját bemutató élet- és munkarajzot. Kováts Antalnak életében csupán egyetlen könyve jelent meg, A szív húrjain című verseskötete 1925-ben, tárcái, tárcanovellái, a helyi néphagyományokat felelevenítő írásai és bátor közéleti cikkei jórészt feledésbe merültek, annak ellenére, hogy az 1970-90-es években Őkrész Károly a helyi sajtóban makacs elhivatottsággal igyekezett fenntartani a tanító, költő és hírlapíró Kováts emléket. A mű kiadásával a TAKT közsegiünk régi adósságát törlesztette, nem csupán az íróval, de önmagával, saját kulturális értékeivel szemben is.

A bemutatóra december 5-én (jövő csütörtökön) 19 órai kezdettel kerül sor a helyi közösség székházában, s az ünnepélyes alkalomnak megfelelően a könyv kedvezményes áron lesz beszerezhető.

(Cs.)

A Lukijan Mušicki Kulturális Központ e heti programja

November 27-én, szerdán filmvetítés a moziban. 16 és 18 órai kezdettel a Jégvarázs 2 című animációs filmet nézhetik meg a legfiatalabbak szerb fordításban, 20 órától Realna priča című hazai filmet vetítik. A belépőjegy 250 dinár.

November 30-án, szombaton este 7 órai kezdettel Temerinben vendégszerepel az újvidéki Színes Szilánkok Diákszínpadának társulata. Bemutatják az Anne-impresziók című előadást, amely az Anne Frank naplója című könyv hatására született, egy nonverbális előadás, mely színpadi képekből, szituációkból, koreográfiákból tevődik össze. A rendező Kőrösi István. A belépőjegy felnőtteknek 250 dinár, diákoknak és szervezett látogatás esetén (több mint 10 fő) 150 dinár.

Élhetőbbé tenni az utcát

Duro Žiga polgármester munkatársaival ellátogatott a Népfront utca déli részébe, ahol az ott lakó polgárok egy csoportjának kezdeményezésére az időszerű kommunális kérdésekről folytatott megbeszélést. Bejárták az utcának a termálvízforrástól a kanyarig terjedő szakaszát. A polgárok kérték a járdák megjavítását, a termálvízforrás környékének rendezését, valamint a járműforgalom lelassításának lehetőségét, a gépjárművek, a kerékpárosok és a gyalogosok nagy forgalma miatt. Többnyire ezen az utcán közelítik meg a Staro Đurđevórol és Járekről érkező polgárok is a fürdőt és az egészségházat. Mivel az önkormányzat számára minden polgár biztonsága kiemelt fontosságú, megállapodtak abban, hogy a felmerült kérdések megoldásához a lehető leghamarabb hozzáfognak. Képiükön a polgármester a kanyarban az utca lakóival beszélget.

**Névjegykártyák, meghívók, öntapadó feliratok, cégtáblák
stb. a Temerini Újság nyomdájában. Tel.: 843-750**

Egy átlagpolgár keservei

Mit tehet a törvénytisztelő átlagpolgár akkor, ha a gázzámlához csatolva értesítőt kap, hogy ellenőriztetnie kell kéményeinek műszaki állapotát, és az arról szóló bizonylatot át kell adnia annak a személynek, aki majd háza gázvezetékeinek állapotát ellenőrzi. Ha nem így jár el, elzárják a gázcsapját.

Nyilván, azonnal intézkedik. Egyrészt mert törvénytisztelő, másrészt pedig mert a tél küszöbén, más fűtés hiányában, még véletlenül sem szeretne földgáz nélkül maradni. Azonnal tárcsázza a közművállalatot, mert a korábbi években az volt az illetékes kéményellenőrzés ügyében. Ekkor éri az első hideg zuhany, ugyanis közlik vele, hogy a tárcsázott cég ilyen szolgáltatást nem végez. Forduljon ahhoz, aki a bizonylatot kéri. Az átlagpolgár ismét tárcsáz, a gázszolgáltatót hívja. A vonal másik végéről azt mondják neki, hogy ők ugyan nem végzik ezt a szolgáltatást, de megadhatják az illetékes vállalat telefonszámát. A telefonszám birtokában az átlagpolgár újból tárcsáz. Udvarias hang veszi fel a kagylót, majd a gázfogyasztó átlagpolgár adatait és telefonszámát. Közli, hogy szombaton már jönnek is a kéményseprők.

S valóban a jelzett napon megérkeznek az öbecsei kéményseprő vállalat dolgozói. Egyikük egy tükröt tart a füstelvezető nyílásba, másikuk azonnyomban bizonylatot állít ki arról, hogy: Ez a kémény jó. Öt perc az egész. A szolgáltatási díj hallatán azonban az átlagpolgár ereiben megfagy a vér. A két kémény vizsgálati díja összesen 4500 dinárt (a másodiké kedvezményes). Az átlagpolgár fizet, a kéttagú csapat pedig továbbáll, irány a következő fogyasztó. Előtte azonban az átlagpolgár lelkére kötik, hogy az eredeti bizonylatot még véletlenül se adja ki a kezéből, mert megtörténhet, hogy a gázosok elkeverik, de újból kérhetik. Ezt az összeget pedig elég egyszer is kifizetni.

A második hideg zuhany akkor éri az átlagpolgárt, amikor napi sajtóból arról értesül, hogy a községi képviselő-testület döntése értelmében november 25-étől a közművállalat végez kéményseprői szolgáltatást, és a gázfogyasztónak 500 dinár ellenében kéményhasználati bizonylatot is kiad.

A törvénytisztelő átlagpolgár megint rosszul járt, mert a zsebéből kéményenként ennek az összegnek a hatszorosát vették ki.

mcsms

A hónap harmadik hétvégéjén zsúfolásig megtelt az Ifjúsági Otthon nagyterme, ahol a Temerini Kertbarátkör szervezésében tartották meg a III. Borbált. Bőséges és finom vacsora került az asztalokra, majd deszert is. A vendégek az est folyamán nagy érdeklődéssel kóstolgatták a borásztagok újborait. A hajnalig mulatózó társaság lábai alá a ritmust, a helyi Szimpla Trió szolgáltatta.

Boroshordó volt a főnyeremény, amely helyiek tulajdonába, míg a vigaszdíj Topolyára került. Köszönettel tartozunk minden támogatónak, aki ajándékkal tette gazdagabbá a rendezvény nyereményjátékát.

KOVÁCS Róbert
a Temerini Kertbarátkör alelnöke

Vásárlási lázgörbe Zarándoklat Budapestre

Bemutatták Böndör Pál új könyvét

A temerini Tájház udvarában lévő Alkotóházban bemutatták Böndör Pál: Vásárlási lázgörbe című verses elbeszélését, amely a Forum és a Kalligram könyvkiadók közös kiadásában jelent meg az idei könyvhétre. Az est során elhangzott, hogy noha a vásárlás nem igazán költői téma, mindennapjaink állandó, kikerülhetetlen cselekedete: ha akarjuk, ha nem, állandóan vásárolni kényszerülünk valamit. **Berényi Emőke** szerkesztő kérdéseire válaszolva Böndör elmondta, nem a vásárlást emelte a költészetbe, hanem minket, a mindenkori vásárlókat, akik naponta hol szenvedünk a vásárlás miatt, hol pedig élvezük azt. Precízen végigköveti, egészen gyermekkorától, hogy melyek azok a tárgyak, amelyekre vágyott (hullahopp-karika, hanglemezek), ame-

lyek megdobogtatták a vele egyidős gyermekek, majd tinédzserek és később felnőttek szívét.

„Állandóan vásárolni kényszerülünk, az élet nagy állapota a vásárlás. Élvezettel írtam a könyvet. Végigkövettem, hogy milyen nagy esemény volt, amikor a bizományi boltokban megjelentek a farmernadrágok. Megfájdult a szívem. Megvenni persze nem bírtam, de jelentős dolog volt. Furcsa állapotban volt az országunk, időnként megcsaptak bennünket a nyugat családkei, ez meghatározta az életünket”, mondta a szerző.

A könyv kitér a 1968-as esztendőre is. „Azt gondoltuk, hogy mi majd másminyen leszünk, mint a szüleink és megváltozik a világ. Nagyon jól éreztem magam. Persze sok értelme nem volt, le is törték, elsatnyult, de volt valami ereje, egy érzés volt”, hallottuk Böndörtől.

A böndöri lírára jellemző az egyfajta lecsupaszított nyelvezet, nincsenek fölösleges sallangok, alulstilizáltak. A költemények precízek, kegyetlenek, önironikusak, kiérezhető belőle a tárgy szeretete.

A könyv valójában nem a vásárlásról beszél, hanem rólunk. Arról, hogy mi hogyan alakultunk. Arra vagyunk kényszerülve, hogy állandóan vásároljunk, ha normálisan szeretnénk élni. Ez a könyv a valóságunkról szól.

ácsi

HELYREIGAZÍTÁS: A 28. Tini és Ifjúsági Énekes Vetélkedőről legutóbbi számunkban közölt beszámolóban, a tini korosztályban versenyző temerini fiatalok nevei között nem szerepelt **Orosz Lúcia** (a képen) neve, amiért elnézést kérünk. Ő a fesztiválon a Parfüm című zeneszámmal versenyzett, előadását nagy tapssal jutalmazta a közönség.

„Akikért nem szólt a harang.”

Temerinből is egy nagyobb zarándokcsoport látogatott Budapestre, a Szent István Bazilikába, ahol az 1944-es délvédeli magyarirtás 75. évfordulója alkalmából mutattak be szentmisét, immár 18. alkalommal. Ezúttal dr. Bábel Balázs, kalocsa-kecskeméti érsek celebrálta a szentmisét, koncelebráltak dr. Juhász Gábor vizafogói és Zélt Mihály bezdáni plébánosok. A szentmisére a Vajdaságból 300 zarándok érkezett. A rendezvény fővédnöke Shmittné Makray Katalin asszony, aki minden évben együtt emlékezik a zarándokokkal.

A kora hajnali indulást követően Budapestre érkezve látogatást tettünk a magyar Országgyűlés épületében, onnan a Bazilika tornyába mentünk. Pazar kilátás nyílt Budapestre, amihez még a kellemes, napos időjárás is hozzájárult. A déli negyed kettőkor kezdődő szentmise után alkalmi műsort tekintettünk meg a Duna Palotában, a Magyarság Házában, ahol Csibi Krisztina igazgatónő fogadta a zarándokokat. A műsorban fölépelt a Csátaljai Székely Népdalkör és Varga Miklós. A programot a Keskenyúton Alapítvány elnöke Cseresnyésné Kiss Magdolna és a Magyarság Háza szervezte a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának támogatásával. A Keskenyúton Alapítvány kitüntetését a 75 éves évforduló alkalmából – ami életműdíj volt, az óbcesei Teleki Júlia kapta. óha

ÚJÉVVARÁS AZ IFJÚSÁGI OTTHONBAN!

Menü: vendégváró pogácsa, savanyúleves, malacpecsenye körettel, salátával, valamint a vendégeket pezsgő várja éjféltkor az asztalnál.

**A jó hangulatról a péterrévei
KARAVÁN EGYÜTTES gondoskodik.
A belépőjeggyel kisorsolásra kerül egy malac.
A belépőjegy ára 2000 dinár**

**Hely- és asztalfoglalás Győri Orsolyánál
és Győri Attilánál**

Telefonszámok:

069/27-120-40, 063/10-60-458

Adventi koszorúk

A karácsonyi ünnepkörre hangolódva asztaldiszekkel, kopogatókkal, adventi koszorúkkal varázsoljuk szebbé otthonainkat, látványuktól még inkább érezhető a közelgő ünnep varázsa.

Gombár Izabella szabadidejében szívesen készít szebbnél szebb dekorációkat, akár megrendelésre is:

– Szabadidőmben közel tíz éve készítek díszítőelemeket. A kezdetekben minden kiegészítőt megvásároltam, ám később úgy gondoltam, a természetes anyagok szebb hatást nyújtanak. Sokat sétáltam a gyerekekkel, így útközben minden felhasználhatót összegyűjtöttem: gesztenyét, makkot,ogyorót. Eltettem és kiszáritottam őket. Ezekből aztán asztaldiszeket, adventi koszorúkat, kopogatókat készítettem, amelyekre toboz, dió,ogyoró, makk, cimet, csillagánizs és magvak kerültek, de sokszor még a mák héját is felhasználtam.

Mit kedvelnek az emberek leginkább? – kérdeztük Izellától.

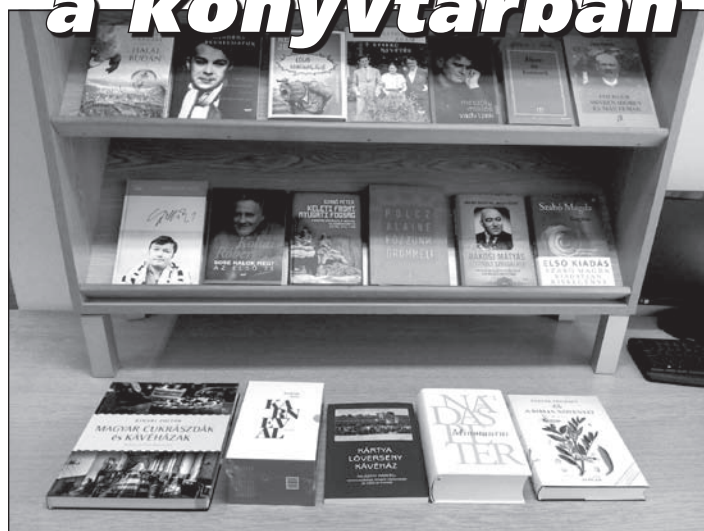
– Leginkább adventi koszorúk megtervezésére kérnek fel, de egyéb asztali díszeken is szívesen dolgozom. Kitervezem a színeket, de természetesen alkalmazkodom az igényekhez. A korábbi években a piros és a fehér szín dominált. Mindig tudom, hogy mit szeretnék kihozni a munkából, de az nem azt jelenti, hogy nem vagyok nyitott az új dolgokra. Véleményem szerint itt is követni kell a divatot, a megrendelők pedig egyedi munkát kérve, rám bízzák ezek megtervezését. Időigényes tevékenység, egy koszorú összeállítása akár egy órát is igénybe vehet. Meglehetősen maximalista vagyok, így sokat töprengök a lehetőségeken.

Ma már egyre kevesebb időt jut a hobbimra, így az elmúlt években csak a hozzám legközelebb állók számára készítettem díszeket.

Bízom benne, hogy ez az idén nem így lesz, és több energiát és időt tudok szentelni ennek a kikapcsolódást és feltöltődést nyújtó tevékenységnek.

ács

Új könyvek a könyvtárban

A könyvcsomag egy része

Megérkeztek a Márai-program keretében igényelt kötetek a Szirmai Károly Könyvtárba. Hamarosan már az olvasóközönség is válogathat a szép- és szakirodalmi, valamint a gyermekkönyvek közül.

A temerini könyvtár több éve részt vesz a Nemzeti Kulturális Alap által meghirdetett Márai-programon, amelynek célja a nemzeti kultúránk megőrzése, a hazai és a határon túli magyar kiadók által megjelentetett értékes könyvek eljuttatása minél több olvasóhoz, az olvasáskultúra fejlesztése, a kortárs magyar szerzők támogatása, megismertetése. A temerini könyvtár vezetősége Topolyán vette át az értékes könyvcsomagot.

Novemberi vásár

Vasárnap naps, szeles, hűvös időben tartották meg a novemberi vásárt. A Kossava egész nap szinte ugyanolyan intenzitással fűjt, ezért vasárnap délelőtt csak azok látogattak ki a huzatos vásártérre, akiknek halaszthatatlan dolguk volt. Ezt jól tükrözte a gyér látogatottság és a forgalom is. A gyerekek legnagyobb örömeire nőtt az eladásra kínált tengeri malacok és a papagájok száma. A novemberi vásárban birkát is csak „mutatóba” hoztak. Az állatvásár területének rovására egyre inkább nagyobbodik a kirakodó- és zsidvásáré.

MÓRICZ Dénes

VÁSÁR, 2019. XI. 24.

Malac	350 din/kg	Akácfaasztal paddal	250 euró
Bárány	300 din/kg	Káposztagyalu	1500 din/db
Birka	220-250 din/kg	Fémhordó 200 l	2250 din/db
Ló	1-1,2 euró/kg	Öntöttvas rostély	2500 din/db
Kecske	200 din/kg	Bogrács 25 l	3000 din/db
Gida	4000 din/db	Diódaráló	500 din/db
Kisborjú	300 euró/db	Subasapka	2000-3000 din/db
Galamb	500-600 din/db	Bőrkesztyű	1000 din/pár
Papagáj	400 din/db	Rókaszőrme	2000 din/db
Gyöngytyúk	700 din/db	Húsdaráló	3000 din/db
Nyúl	500-1000 din/db	Talicska	2500 din/db
Szerszámnyél	300-500 din/db	Kéménytisztító kefe	300 din/m
Szánkó	4500-5000 din/db	Bőrpapucs	1200 din/pár
Ásó, lapát	500-600 din/db	Bőrklumpa	2000-2500 din/pár
Balta	500-800 din/db	Füstölt csont	250 din/kg
Fejsze	1000-1200 din/db	Kulen	1200 din/kg
Kaszanyél	500 din/db	Füstölt nyak	1500 din/kg
Kaszapenge	1000-1200 din/db	Füstölt szalonna	800 din/kg
Metszőolló	500-600 din/db	Malacpecsenye	1400 din/kg
Bicska	600 din/db	Báránypecsenye	1600 din/kg
Szalmabála	100 din/db	Marhapörkölt	500 din/adag
Fűszénabála	200 din/db	Sült kolbász	200-300 din/adag
Hereszénabála	300 din/db	Kürtöskalács	150 din/db
Napraforgómag	300 din/l	Nyalóka	20-100 din/db
Kissöprű	100 din/db	Dióscukor	60-80 din/0,10 kg
Ciroksöprű	200-250 din/db	Mézes pogácsa	150 din/0,5 kg
Korósöprű	350 din/db	Házi pálinka	500-800 din/l
		Házi szappan	100 din/db

Akiből énekesnő lett

Elmondja Majoros Magdolna

Az élet kifürkészhetetlen. Erre példa az 1970-es Aranymikrofon vetélkedő temerini elődöntője is: mint láhattuk, az egyik temerini versenyző (Szabó Rózsa) énekesnő szeretett volna lenni, de azt, hogy álma teljesüljön, meggátolta szüleinek túlzott féltése. Ugyanezen a vetélkedőn egy másik temerini lány nem azzal a céllal vett részt, hogy énekesnő legyen, nem is jutott el a záróműsorra. Az élet azonban úgy hozta, hogy ez utóbbi énekesnő lett. Tizenhat év elmúltával őt énekesnőként jelentették be számos Vajdaság-szerzte tartott szórakoztató rendezvényen.

• Emlékszel-e még, mikor kezdtél el, mikor érezted, hogy tudsz is, és nem csak szeretsz énekelni?

Majoros Magdolna táncdalénekes-versenyző: – Negyedikes korom óta tagja voltam az iskolai énekkarnak, de ott csoportosan énekelünk. 1968-ban a könyvtár könyveinek gyarapítása céljából rendeztünk egy játékonyossági műsort Legyen velünk fiatal címmel. Én akkor 16 éves voltam. A Nem csak a húszéveseké a világ és a Nem jó így c.

dalokat énekeltem a műsorban. Hatalmas sikerem volt, háromszor egymás után el kellett énekelnem az első dalt. Nem akartak leengedni a színpadról. Ez volt számomra az, ami engem elindított az „énekesi pályámra”. Ez a siker is hozzájárult ahhoz, hogy Szabó Péter bácsiék is felfigyeltek rám, és hívtak az amatőrszínházba, amit elfogadtam és tíz évig ott tevékenykedtem. Nem csak énekeltem, hanem színdarabokban, operettekben, kabaréműsorokban, drámákban, szinte minden darabban részt vettem, játszottam. De két évig titkára, négy éven át pedig elnöke voltam az egyesületnek.

• És akkor jött a temerini Aranymikrofon elődöntő.

– Természetesen jelentkeztem, hiszen akkor már bizonyos fokon ismertem a színpadot, a közönség előtti szereplést, éneklést. Az Aranymikrofonon számomra a részvétel volt a fontos, nem annyira a győzelem. Egyáltalán nem volt előttem olyan cél, hogy én énekesnő akarok lenni. A színház keretében annyi, szintén érdekes dologban, tevékenységben voltam benne, amiket szerettem, így az, hogy nem jutottam tovább, nem csüggesztett. A színházban várt a sokrétű munka, közöttük az éneklés is. Ezzel én akkor teljesen megelégedtem.

• Emlékszel, mit énekelteél?

– Hogyne emlékeznék! A Harangozó Teri ál-

tal is énekelt Zápor című dalt. Sőt azt is tudom, milyen ruhában voltam: olyan csillogó, villogó rövid ruhám volt. No, ez nem annyira lényeges, de arra is emlékszem, hogy Szabó Rózsa, akivel nagyon jó barátok voltunk, és aki továbbjutott a záróműsorra, a Jaj, de hideg van című dalt énekelte.

• Utána folytattad a tevékeny munkát az amatőrszínházban. Azt csináltál, amit szerettél és amit a közönség is elvárt, kért tőled: játszottál, színészkedteél, énekelteél.

– Erre bőven volt idő és lehetőség a színházban töltött tíz év alatt: zenés műsorokban, operettekben, bálokban vendégként magyar nótákat és slágereket énekelhettem.

• Az a sok-sok elismerést jelentő taps azt bizonyította, hogy mindezt jól is csináltad.

– Ha így gondold, köszönöm. Egyébként megemlíteném, hogy a tapson kívül a zsűri elismerésében is részem volt, pl. a kanizsai Ti-

szai Ünnepi Játékokon egyszer díszoklevélben, más alkalommal pedig a fődíjban részesültem színészi alakításomért (Sarkadi Imre: Elveszett paradicsom). Én mindenestre mindig igyekeztem a társakat és a közönséget méltón, amennyire tőlem tellett, kiszolgálni.

• Nagy változás, fordulat következett a magánéletedben és az addigi mozgalmas életviteledben is.

– Igen. A mozgalmas temerini évek után Zentára kerültem, ide jöttem férjhez. Nem gondoltam, hogy valaha is újra közönség elé lépek. De úgy látszik, a múlt megkísértett. Jó néhány évi szünet után **Rózsa Magdolna/Romadona** néven 1986-ban újra énekelni kezdtem egy vendéglőben. Csakhamar kiderült azonban, hogy az a körülbelül ötven egynéhány dal, nóta, amit fejből tudtam, kevés ahhoz, hogy hetente három-négy estét, hétvégét végigénekeljek.

És akkor nekikezdtem rohamosan tanulni a dalokat. Emellett képeztettem is magam, magánúton klasszikus éneklést tanultam. Közben több mint 350 dalra bővült a repertoárom. Vállalhattam, hogy máshová, más zenekarokkal is elmehetek énekelni a Vajdaságban.

Több mint 40 zenekarral énekeltem, vendéglőben, színpadon egyaránt. Volt amelyekkel huzamosabb ideig, több éven át, volt amelyekkel csak rövidebb távon, vagy éppen csak műsoros

estre vendégszólístának hívtak meg. Természetesen erre nagyon fel kellett készülnöm, hiszen tudnom kellett megfelelő nótacsokrokat összeállítani, az adott zenekarral érezni az együttműködést, az együtt zenélést, nem beszélve arról, hogy a vendégek kívánságait, kéréseit, a kért nótákat is teljesíteni kellett. A több mint 350 dallal azonban ezt már el lehetett vállalni.

• Nem gondoltál arra, hogy énekesnő legyél, mégis az lettél, hiszen nem csak a zentaiaknak, hanem Vajdaság számos helysége közönségének énekelteél, néhány rádiós felvételed is készült, sőt két hanghordozó tulajdonosa is vagy.

– Valóban így alakultak a dolgok: 1987-ben **Romadona a Csergában** című bakelit lemezem és kazettám cigány dalokkal jelent meg, amelyik megjelenése után mind népszerűbb, keresettebb lettem, a vendéglőben a hétvégeken, amikor felléptem, telt ház volt, nem egy alkalommal nem fért be mindenki, aki ott szeretett volna lenni. A lemez azt is magával hozta, hogy mind több meghívást kaptam Vajdaság több helységéből. Egyébként a háromezer lemez és a hétezer kazetta is elfogyott, ami szintén azt mutatta, hogy tetszettek az általam énekelte nóták és cigánydalok a közönségnek. Ha Aranymikrofont nem is nyertem, viszont 1988-ban Topolyán megnyertem egy vajdasági szintű több elődöntős és döntős énekesversenyt, ez olyan Aranymikrofon helyett jött. A kilencvenes évek eseményei előtt Zentán több vendéglőben és szórakozóhelyen szerveztek élő zenés programot, de úgy tudom, egész Vajdaságban is ez volt a helyzet. Ezek a fellépésre alkalmas adó lehetőségek az utóbbi 20-25 évben szinte mindenhol megszűntek. Még volt lehetőségünk arra, hogy az első lemeziünket kövesse még egy CD, és több ízben az Újvidéki Rádióban készüljön néhány nótafelvételem. A negyven év alatt, mióta itt vagyok Zentán, külön örömet jelent számomra és szívesen emlékezek azokra a fellépésekre, amelyeken olyan hírességekkel léphettem fel, énekelhettem, mint Petz Marika operaénekesnő, akivel igazi barátság alakult ki, sokáig levelezünk is, vagy Horváth Pistával, akivel három éjszakán át énekeltem Zentán, cigánybálban.

• Táncdalénekesként vagy nótáénekesként léptél fel szívesebben?

– Mostanában inkább a nótákat szeretem énekelni, merthogy az idő múlásával úgy érzi az ember – talán nem csak én vagyok így vele –, hogy a szívére legjobban a magyar nóták és szövegeik tudnak hatni, és emiatt is azokat jobban szeretem énekelni. De szívesen énekelek bármit. A hangomat karbantartom, úgy hogyha bármikor érkezne felkérés, el tudnám vállalni.

• Színészi, vagy énekes oldaladat örökölte Dániel fiatok?

– A fiam is örökölte ezt a zenei, énekesi gént. Nagyon szép hangja van, és szépen is énekel, meg gitározik is, úgyhogy ezen a téren megvan a folytatás.

**-aJó-
(Folytatjuk)**

Majoros Magdolna (korabeli felvétel)

Egy céltudatos lány sportkarrierje

Interjú Mészáros Annával, az újvidéki Partizán egykori kosárlabdázójával

Tizenegy éven át a Partizán első szövetségi ligájában játszott, sikert sikerre halmozott, a kosárlabdának köszönhetően az egész térséget bejárta. Mint mondja, voltak nehézségek, bukkanók az életében, ám makacs és céltudatos jelleme ezen is átsegítette:

– Határozott egyénnek valom magam, ezen tulajdonságom valójában már az általános iskola elvégzése után is megmutatkozott. Nagyon szerettem iskolába járni, szabadidőmben gyakran festegettem, így nem volt kérdés számomra, hogy az újvidéki képzőművészeti középiskolában folytatom tanulmányaimat. Hiányos szerbtudásom miatt erre azonban nem került sor, de az akkori igazgató és a titkár közbenjárásával beiratkoztam az adai mezőgazdasági iskola konyhakertészeti szakára. Olyannyira támogatták nagyra törő terveimet, hogy még a szövetségi ösztöndíjat is biztosították számomra. Nem

úgy, mint szüleim, akik hallani sem akartak arról, hogy tovább tanuljak. Ultimátumot kaptam, hogy amennyiben elmegyek, a családi házba többé be nem tehetem a lábam. Elhatározásomban eltökélt voltam, és visszagondolva ma azt gondolom, jól cselekedtem. Jöttek az ünnepek, édesanyám és édesapám nem látogatott meg, de haza sem mehettek, csak a nővéremmel leveleztem. Semmiben sem szenvedtem hiányt a diákkoromban, megválasztottak szobafőnökönek, helyt álltam a gyakorlaton is. Paraszt családból származom, így a kapálás, törés, aratás nem okozott fejfájást. Törés idején például úgy hívtak, hogy kukorica kombájn, pedig akkor még nem is volt kombájn. Az iskola gazdaságában is dolgoztam, így zsebpénzt is szereztem, otthonról semmit sem kellett kérnem. A félévi eredmények összegzésekor azonban megtört a jég, édesapám eljött a szülői értekezletre. Még most is emlékszem, hogy milyen boldog voltam akkor. Nehéz volt nélkülük, de úgy érzem, jó döntést hoztam.

• A festéssel végleg szakított?

– Nem. Volt egy asztalosműhely az iskolában, ott gyakran kértem egy darab lezonitot (préselt lemezt), amire temperával festettem,

majd a kész munkák a szobám falára kerültek. Emlékszem, egy alkalommal bejött az igazgató, és szemügyre vette a festményeket. Olyannyira megtetszettek neki, hogy annak ellenére, hogy betiltatta a képeket, nem kellett leszednem a falról. Újévre olajfestéket és ecseteket kaptam tőle. Sok helyre eljutott a híre, így később már megrendelésre is készítettem festményeket. Fel találtam magam, mindig úgy gondoltam, amíg

Mészáros Anna a 15-ös számú mezben

mind a tíz ujjam megvan, semmilyen munkától sem kell félnem. Édesanyám megtanított kötni, varrni, horgolni, hímezni, vasalni. Szorgalmas, becsületes és vallásos családban nevelkedtem, mindig arra tanítottak, hogy senkitől sem kell semmit kérni, az ember mindent meg tud egyedül tenni, ha azt nagyon akarja. Azt, hogy ilyen határozott voltam, részben Vondra atyának köszönhetem, aki még az általános iskolában bevezetett bennünket az úgymond finom munkába. Az iroda vezetését ránk bízta, az anyakönyvi kivonatokról mi viseltünk gondot. Emlékszem, hogy csak egy írógép és egy Gestetner volt, az atya pedig hittananyagot fordított franciából.

A középiskola elvégzése után a szövetkezet a felsőoktatási ösztöndíjat is fedezte, így beiratkoztam a mezőgazdasági egyetemre.

• Ekkor jelent meg az életében a sport, pontosabban a kosárlabda.

– Egy beszélgetés során hívták fel a figyelmemet a kosárlabdára. Noha a sport soha nem állt távol tőlem, hiszen Adán volt cöllövészet, kézilabda, röplabda, kosarazni korábban nem volt lehetőségem. Őt testvérem közül Gusztó bátyám egykoron boksolt. Tettem egy próbát, labdát ragadtam, és láss csodát, sorra beletaláltam. Látták bennem a lehetőséget, és az év őszén már a Partizán első szövetségi ligájában játszottam. Erős csapat volt a miénk az akkori Jugoszláviában, rendszerint a második, harmadik helyen álltunk. Jövő év tavaszán a belgrádi Kalemegdanon a Crvena Zvezda elleni mérkőzésen 14 kosarat dobtam.

Az egyetemre később már nem jutott időm, a városban a klub lakást, ételmezt és útiköltséget biztosított, én pedig edzésekre és mérkőzésekre jártam. Mindenki nagyon büszke

volt rám. Aktív voltam az ifjúsági szervezetben, úgy éreztem, amibe belekezdtem, az gördülékenyen megy. A szüleim a sportban sem támogattak, édesanyám nagyon haragudott rám, amiért idő hiányában már templomba is kevesebbet jártam.

• Mit nyújtott önnek a sport?

– Rengeteget utaztunk, tornákra jártunk, voltunk Olaszországban, Ausztriában és még nagyon sok szép helyen. Legjobb eredményem talán az, amikor harminchárom kosarat adtam egyetlen mérkőzésen. Precíz játéknak köszönhetően csapattársaim szerettek velem kosarazni. Hívtak a Zvezdába és a Radničkiba is, de én nem álltam át, hiszen a Partizánban jól éreztem magam. Sokan ismertek és rendkívül élveztem a népszerűséget. Számítalan boldog pillanatot szerzett a sport. Egy meccsen például a szurkolók hangosan skandálták a nevemet, a gyerekeket pedig nem egyszer cukorkával kínáltam meg. Emlékszem, volt egy spliti mérkőzés, talán a legfájdalmasabb, olyannyira durván játszottak, hogy eltört az ujjam, és úgy kellett végigjátszanom a meccset.

• Munkahely, férj, gyerekek – ilyen ambíciói nem voltak?

– Dehogynem. Huszonegy éves lehettem, amikor egyértelművé vált számomra, hogy az egyetemet már soha sem fogom befejezni, hiszen a kosárlabda mellett dolgozni akartam. Biztosítónál kaptam munkát, ahol később az egész életemet ledolgoztam (38 év után onnan mentem nyugdíjba). Nagyon megértőek voltak velem szemben, így bármikor távol maradhattam. Huszonöt éves koromban eldöntöttem, hogy felhagyok a sporttal, férjhez megyek és gyerekeket szülök. Nem is vártam sokat a családalapítással, huszonhét éves koromban már férjem volt és egy fiam. Visszahívtak a klubba, de a párom hallani sem akart róla. Csak úgy tudtuk meggyőzni, hogy a klub egy bébiszittert fizetett, aki a fiammal foglalkozott, amíg én edzéseken, mérkőzéseken voltam. Miután a kislányom is megszületett, már soha nem kosaraztam, csupán a munkássportjátékokon vettem részt.

• Ma is követi a kosárlabdát?

– Természetesen, ezzel az évek során sem hagytam fel. Mindkét gyermekem kosarozott, és nem mellékes, hogy szép sikereket értek el. Manapság is szívesen nézem meg a televízióban a mérkőzéseket, és átérzem a játékosok boldogságát, amikor kosárba találnak vagy megnyerik a meccset. Tizenegy év alatt rengeteg élménnyel lettem gazdagabb, ami feltöltődést és energiát ad nyugdíjas éveim alatt is.

• Anna Újvidék és Temerin között ingázik. Hol az otthona?

– A gyerekek, az unokáim és a lakásom Újvidéken van, de miután megörököltem nagybátyám temerini házát, nagyon sok időt töltök itt. Rendezgetem a virágokat és a gyermekkori hobbimnak, a festészetnek élek.

ÁDÁM Csilla

A 3. (Kutyaluki) dűlő

„Vörös” Ádám Ferenc tanyája. - A századfordulón épült szállást a Bara-dűlőben lakó édesapja, Ferenc építette. Másik fiának, Mihálynak a 7. dűlőben létesített gazdálkodásra alkalmas szállást, a harmadik fiúgyerek, Pál pedig a Bara parti öreg tanyát örökölte. A lakóépületet az 1932-ben történt tüzeset után újjáépítették. (Tűz ütött ki Ádám Ferenc kertészlaposi tanyáján. A tanyaépületet nem tudták megmenteni, csak erélyes közbelépéssel sikerült a tűz továbbterjedését megakadályozni. A tüzet a kenyérsütés céljára fűtött kementéből kipattanó szikra okozta... – írja a *Temerini Újság* 1932. július 24-én.)

Ferenc a tanya körüli 32 hold föld szántón kívül, béresek segítségével, még a csúrogi határban is mintegy nyolcvan holdat kitevő birtokon gazdálkodott. A tanyaudvarban megtalálható volt az összes mezőgazdasági felszerelés, az ekétől az aratógépig.

Ádáméknak hat gyermekük volt. Erzsébet, aki később Újvidékre költözött, a férjével együtt „Argentúniába” kivándorló Aranka, Illés és Péter, akik a háború után Magyarországon telepedtek le, Margit, valamint a későbbi tanyaörökös, Antal.

A háború után a család ingatlanjait konfiskálták. A titói hatalom Ádámék összes földjét elvette. Csak a közel két holdon fekvő tanyaudvart hagyták meg, azt is bejárat nélkül. Az ismerősök Ferencnek hiába javasolták, hogy a földjét mielőbb írassa a gyerekeire, így módon talán elkerülheti a kisémmizést. Az öntörvényű tanyagazda erre válaszolta, hogy „Amíg meg nem halok, nem adok senkinek semmit!”

A tanya körüli elkobzott szántót egy ideig a szövetkezet bitorolta, majd 1-2 holdas parcellaként kiosztották a „tapsikolóknak”.

Az újonnan földhöz jutott egyik helybéli magyar a kapott földjével együtt fölszántotta magának Ádámék tanya-bejáratát is. Ferenc gazda mindaddig, míg az egyezés meg nem született, egy szerb telepes ugyancsak újonnan kapott földjén utat vágva, kerülő úton közlekedett. Végül három mázsa morzsolt kukorica fejében újra birtokba vehette a tanya bejáratát. Ennek ellenére az illető gyakran felröftötte, hogy kevés a fizetség, hiszen a tanyáról ki-be tartó igásállat menet közben olykor-olykor belelegett a vetésbe.

Ádám Ferenc (sz. 1886) és neje Tóth Teréz

A kötelező beszolgáltatás idején Ferenc képtelen volt eleget tenni a kommunista rezsim követelésének, ugyanis fia, Antal még orosz hadifogságban volt. Így az állami rendelet megszegéséért huzamosabb időre börtönbe zárták. A végrehajtók két pár ökröt, három lovat és a hozzájuk kapcsolható eszközöket vitték el tőlük. Jóformán kiürítették a tanyaudvart, csak a földmégmunkáláshoz nélkülözhetetlen lovat és a fogatos kocsit hagyták hátra. A kommunisztákat „kúdisoknak” nevezte, mert „ezek, amit csak elvihettek, mindent elvittek”.

A tagosítás alkalmával a földmérők az egykori birtokuk új tulajdonosainak a temerini határ másik részében adtak földet, a tanya köré pedig a feleség, Ádám Ferencné Tóth Teréz hat hold földjét karózták ki.

A tanya később Antalé lett. Családjával együtt ő folytatta a gazdálkodást. Növénytermesztés mellett, mint a legtöbb tanyán, állattenyésztéssel is foglalkoztak.

Az idős Ferenc gazda, miután munkaképtelenné vált, állandóan „ingázott”.

A szomszédok előtt már ismeretessé vált a családon belüli viszony. Ha Ferenc történetesen a fiával vezett össze, azonnyomban beköltözött feleségéhez a nagyutcai házukba, ha viszont az asszony hozta ki a békettűrésből, olyankor fiához vette az irányt, a tanyaúra.

Antalnak első házasságából két gyermeke született. Etelka a faluban élt, a nagyszülőknél, Sándor 1956-ban édesanyja után a Szőreghez közeli Kihút-tanyára költözött. A második házasságából született a későbbi tanyaörökös, Zoltán, aki mindennap kerékpárral járt be a falusi iskolába. Télen sokszor megesett, hogy mire a távoleső tanyáról kerékpárral, vagy rosszabbik esetben gyalogosan beért, még jóformán föl sem melegedett, már vége is volt a tanításnak.

Antal az 1980-as években költözött be falusi házába. A gazdaságot 2012-ig fia, Zoltán vezette, majd ő is végleg háttérbe fordított a tanyai világnak. Szívesen maradt volna tovább is, de, mint mondja: „Nem akartam

Ádám Ferenc tanyája, előtte lánya Margit

villanyáram nélküli robinzoni életet élni.”

A rendszer semmit sem tett annak érdekében, hogy a tanyavilág fennmaradjon. Az infrastruktúra kiépítése helyett szándékosan sorukra hagyták a tanyákat.

Pusztai András, majd Kovács Simon tanyája. - A Pusztai tanya építőjének nevét ma már nem lehet kideríteni. Annyi bizonyos, hogy a két világháború között Pusztai András és felesége, Rozália gazdálkodott itt. Növénytermesztés mellett állattenyésztéssel is foglalkoztak. Két gyermekük volt: Imre és Ilona. Imre a második világháború után örökre kivándorolt Németországba.

Amikor Andrásék magatehetetlenné váltak, lányuk, Ilona, férjével, Kovács Simonnal gazdálkodott a szálláson.

A hetvenes évek elején Kovács Simon, felesége és a később tragikusan elhunyt fiuk is fogta a vándorbotot, és ideiglenesen Németországban telepedett le. Leányuk, Ilona itthon maradt férjével, Varga Péterrel, de ők a Nagybara-parti Varga tanyán éltek mindennapjaikat.

Így a Pusztai tanya máról holnapra megüresedett. Amikor a nyolcvanas évek végén a nyugdíjas Kovács házaspár végleg hazajött Németországból, a gondozatlan tanya már nagyon rossz állapotban volt, hamarosan össze is dőlt. A tanya helyen az épületek romjai még megvannak.

ÁDÁM István
(Folytatjuk)

A Savanović fóliakertészetben

nagy választékban behozatali orchidea, mikulásvirág, ciklámen, árvácska.

A szokásos kínálatban: szobanövények (Schefflera, Benjamin fikusz, 100 fajta kaktusz stb.), örökzöldek, sziklakerti növények.

**Temerin, Bem u. 22., Újvidéki utca
(a vasúti átjárónál), tel.: 064/234-38-53
Parkosítás, kertrendezés és megrendelésre
beültetés: 063/19-16-169**

Az utolsó futóbetyár

A betyárok Magyarországon a 18. és 19. századok fordulóján jelentek meg nagyobb számban, azonban már korábbi időkben is volt példa a tevékenységükre. Mint közismert a betyárok üldözött, nehéz anyagi sorsban élő jobbágyok voltak. A nép körében igen nagy népszerűségnek örvendtek, azonban megkülönböztettek rossz betyárokat is, akiket „zsvány” kifejezéssel illettek. Ezek még a szegény parasztokat is kifosztották, ellenben a betyárokkal, akik nem bántották őket, hiszen maguk is a jobbágyok köréből kerültek ki „jóban voltak”. Vidékünk sík terepe miatt leginkább a lovasbetyárok voltak elterjedve, akik bandákba tömörülve rótták a végtelen rónaságot. Tagjai rendkívüli ember-, természet- és állatismerettel rendel-

Renkó Kálmán arcképe a korabeli német nyelvű sajtó hasábjain

keztek, ugyanakkor rendszeres búvóhelyük a csárda, vagy annak környéke volt. Érdekes, hogy ezt azért tudták kihasználni, mivel a vármegyei szabályrendelet szerint a pandúroknak tilos volt átlépniük a megye határát. A csárdák egyik fele rendszerint a megye egyik, míg a másik fele a szomszédos megyében volt.

A múltban Temerint is érintették a betyárok, közülük is a legismertebb Renkó Kálmán volt. A hírhedt haramiavezér 1827-ben egy becsületes fakereskedő fiaként látta meg a napvilágot Zentán. A bűnlajstromát egy tehénlopással kezdte meg 1855-ben, majd pedig egyre gyarapodott a garázdálkodásainak száma, amely 1869-es elfogásakor elérte a 144-et. A Ráday Gedeon által vezetett szegedi királyi bizottság munkájának eredményeként a neves betyárt

1869-es elfogásakor elérte a 144-et. A Ráday Gedeon által vezetett szegedi királyi bizottság munkájának eredményeként a neves betyárt

végül legelőször 1869 májusában Temerinben kapták el. Renkó a leírások szerint Tüske Máté házában keresett menedéket, miután felismerték a temerini kocsmában.

Az esetről a **Budapesti Hírlap** 1887. október 11-i száma tesz említést, ahol hosszas cikket közöltek a betyárvezérről: „(...) Mikor a betyárok látták, hogy nincs többé maradásuk, szétszözltek. Szilágyi nyomtalanul eltűnt s máig se került elő, Törköly Lajost részegségében Csókán maga a nép fogta el; Renkó Szerbiába igyekezett, de Temerinben az előjáróság mint gyanús embert elfogatta s mikor kiletét megtudta, Szegedre küldte. (...) Renkó és társai voltak a régi romantikus betyárvilág utolsó futóbetyárjai. Raboltak, de ritkán öltek, leginkább önvédelemből. Temérdek népdal keringett róluk, a nép nem csak nem gyűlölte, de sőt szerette őket és segédkezett nekik. Mindenütt voltak ismerőseik és barátaik, Csongrád-, Csanád-, Torontál- és Temesmegyékben. A népet nem bántották, nem zsarolták.”

Szegeden végül húsz évnyi börtönbüntetésre ítélték el, majd hamarosan jó magatartása miatt a Kishartai Közvetítő Intézetbe szállították. Renkó innen 1887. július 31-én szökött meg két másik társával együtt. A csendőrség hosszas hajtóvadászata után október 1-jén, a Veszprém megyei úrkúti erdőben, menekülés közben lőtték le.

FÚRÓ Dénes

ST CABLE DUO, TRIO ÉS HOME CSOMAGOK

AZ ÜNNEPI VISSZASZÁMLÁLÁS ELKEZDŐDÖTT!

10 9 8 7 6 ...

ST CABLE

MEGEMLÉKEZÉS

Egy éve, hogy nincs közöttünk szeretettünk

ifj. MOISKO Imre
(1963–2018)

Az élet csendesen megy tovább, de a fájó emlék elkísér egy életen át. Szívünkben megmarad szép emléked, legyen áldott, békés a pihenésed.

Emléked őrzi fiad, Árpi, menyed, Rebeka és unokád, Balázs

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú tíz éve, hogy nincs közöttünk szeretett férjem, édesapánk, apósunk és nagyapánk

KOCSICSKA Imre
(1927–2009)

Szomorú az út, mely síroddhoz vezet, fájdalmas a tíz év nélküled. Elmentél tőlünk csendben, de szívünkben élsz és örökké ott maradsz.

Isten öröködjön álmai felett, nyugodjón békében!

Szerető családja

VÉGSŐ BÚCSÚ

Szeretett édesanyamtól, anyósomtól és nagymamánktól

OBADNÉ
TALLÓ Iréntől
(1958–2019)

Amíg simogattuk a kezed, két szemed tekintete a távolba meredt. Nem beszéltél, nem szóltál, de valamit még mondani akartál.

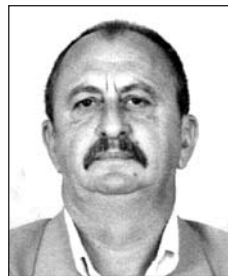
Két fáradt kezét a munka megtörte, az élet minden vihara gyötörte. De ő soha nem panaszkodott, csak szorgalmasan dolgozott. A halállal küzdeni nem tudott, mert ereje elfogyott. Búcsúszó nélkül távozott.

Nyugodjón békében!

Gyászoló fia, Aleksander, menyé, Marijana, unokái, Marko és Lara

MEGEMLÉKEZÉS

November 26-án volt egy szomorú éve, hogy szeretett gyermekünk búcsúszó nélkül itt hagyott bennünket

ifj. MOISKO Imre
(1963–2018)

Arany volt a szíve-lelke, munka volt az élete. Elfeledni őt soha nem lehet, mert ő volt a jóság, a szeretet. Ő már ott pihen, ahol nem fáj semmi, a nyugalma nem zavarja senki. Könnyes az út, mely a sírjához vezet, a jó Isten öröködjön pihenése felett.

Fájó szívvel emlékeznek rád szerető szüleid

VÉGSŐ BÚCSÚ

Szeretett húgomtól

OBADNÉ
TALLÓ Iréntől
(1958–2019)

Valakire várni, aki nem jön többé, emlékezni örökkön örökké. Pihenése felett őrökölj, ó, Istenem, csendes álmát ne zavarja semmi sem.

Nyugodjál békében!

Emléked megőrzi nővéred, Katica és családja

Miserend

29-én, pénteken 17 órakor horvát nyelvű szentmise.

30-án, szombaton 8 órakor: a héten elhunytakért.

December 1-jén, Advent 1. vasárnapja, a Telepen 7 órakor: †Kocsicska Imréről, a plébániatemplomban 8.30 órakor: a Szűzanya tiszteletére az Újsori Rózsafüzértársulat élő és elhunyt tagjaiért, 10 órakor: a népért.

2-án, hétfőn 6.30 órakor: szabad szándék.

3-án, kedden 6.30 órakor:

†Kocsicska és Klinec család elhunytjaiért.

4-én, szerdán 6.30 órakor:

†Takács László és a család elhunytjaiért.

5-én, csütörtökön 17 órakor: †id. Zsúnyi Károly.

Egyházközségi hírek

• Advent I. vasárnapja hagyományosan a bérmálkozó jelöltek bemutatása a közönségnek.

• Advent I. vasárnapján adventi koszorúk megszentelése és gyertyagyújtás.

• A 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve egy órás gitáros szentségimádat tartunk a hónap első csütörtökén, december 5-én, a 17 órai szentmise után.

**AJÁNDÉKOZZON
KARÁCSONYRA**
szeretteinek egy felejthetetlen
élményt nyújtó
ERDÉLYI KÖRUTAT,
melynek fő állomása
a csiksomlyói búcsú.

Telefon:
063/848-30-70

APRÓHIRDETÉSEK

• Kiadó egyszobás lakás földszintes házban a Kókai Imre iskolával szemben, berendezve, vagy bútorzat nélkül. Telefon: 064/80-55-023

• Mindenfajta fizikai munkát vállalok. Telefon: 069/1998-021.

• Hízók, pulykák és fehér japánkacsák eladók. Telefon: 840-163.

• Téli disznóvágást vállalok, 19 Din/kg. Telefon: 062/163-04-07.

• Eladó két fekete, 8 hetes fajtatizta takszi (tacsó) kutya, önállóan táplálkoznak. Telefon: 060-139-96-76.

• Takarítást vállalok. Telefonszám: 063/83-16-250.

• Ház kiadó a Táncsics Mihály utca 23-ban, érdeklődni a Táncsics Mihály u. 23/1 sz. alatt. Telefon: 845-219.

• Temerinben a központ közelében kiadó kisebb kétszobás udvari lakás. Félig bútorozott, fűtés gázzal, kábel-tévé. Telefonszám: 064/386-0-391.

• Eladó kettes eke, négytáblás fogas, 440 literes permetező. Telefonszám: 064/25-65-546.

• Eladó sárgarépa, zöldség, fehér bab, sütőtök fehér- és tamburatók. Telefon: 063/65-55-09.

• Minőségi ruhaneműk, parfümök, valamint morzsoló és daráló eladó. Telefonszám: 841-019, 062/84-19-177.

• Megművelésre (haszonbérbe) a Kolónián kiadó két telek. Petar Drapšin u. 125. és 127. Telefon: 062/962-41-17 és 3-846-876.

• Házat vennék Temerinben, 70–85 ezer euró értékűt. Komoly vásárló, fizetés

készpénzben az újévi ünnepek idején. Ajánlatokat a 060/33-0-33-44-es telefonszámra várók.

• Lakás kiadó, valamint eladó egy 120 férőhelyes keltető, T12-es motorke-rekár, hegesztő, egy smederevói és egy újabb tűzhely, rongypokróc, háziszappan, gyümölcspálinka és egy új elektromos rokkantkocsi. Telefon: 840-439.

• Régi, lábbal hajtható kisautót, Moszkvicot vennék, bármilyen állapotban. Telefon: 060/71-61-312 (Attila).

• Vásárolok rosszvasat, papírt, rezet, messzinget, alumíniumot, ólomot, kályhakat, villanymotorokat, autókat, elektromos készülékeket, régi kábeleket, antikvitásokat, régi pénzt, képregényt, albumot képecs-

késsel. A legjobb árat fizetem, azonnal. Tel.: 064/468-23-35.

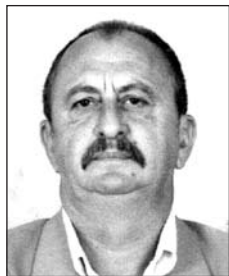
• Kerékpárok szervizelése, javítása, új és használt kerékpárralkatrészek árusítása, valamint használt kerékpárok árusítása. Alkatrészek motorfűrészhöz (lánc, kard stb.), valamint Tomos motorokhoz. Vörösmarty Mihály utca 12., telefon: 064/20-72-602.

• Vásárolok hagyatékot, használt bútorokat és minden felesleges tárgyat padlásról, garázsból, pincéből. Telefonszám: 063/8-143-147.

• Fakivágást, szükség esetén gyökérrel, (kockázatos helyen is), tűzifa összevágását, szétválogatását és berakását, valamint fűkaszálat motoros kaszával (trimmer) és elhanyagolt telkek rendbetételét vállalom. Tel.: 064/20-72-602.

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú egy év telt el nélküled

ifj. **MOISKO Imre**
(1963–2018)

„Csendben állok, emlékezem...
Nem halt ő meg, mindig él nekem,
messze ment, hol el nem érhetem...
Élete úgy múlt el, mint egy pillanat,
de emléke szívemben örökre megmarad.”

Szerető feleséged

VÉGSŐ BÚCSÚ

Szeretett nagymamától
és dédmamától

**KOVÁCSNÉ
BOLLÓK Mária**
(1933–2019)

Ott pihensz,
ahol már nem fáj semmi,
s nyugalmadat
nem zavarja senki.

Jóságát örökre
szívünkbe zártuk!

**Unokád, Éva és
dédunokád, Katarina**

VÉGSŐ BÚCSÚ

**KOVÁCSNÉ
BOLLÓK Mária**
(1933–2019)

Nyugodjon békében,
legyen csendes álma,
találjon odafenn
örök boldogságot!

A Szántai család

VÉGSŐ BÚCSÚ

Testvérünkől

**KOVÁCSNÉ
BOLLÓK Mária**
(1933–2019)

Elmentél oda, ahol a néma
csend honol, ahol már
nincs szenvedés, csak
örök béke és nyugalom.
Nyugodjál békében!

**Emléked örzi nővéred,
Kató és húgod, Bori**

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek és végteszeletadóknak, akik szerettünk

KOHANEC Katalin
(1925–2019)

temetésén megjelentek, sírjára virágot, koszorút helyeztek, részvételükkel fájdalomukat enyhíteni igyekeztek.

Valaki hiányzik közülünk, csendben távozott,
nem búcsúzott, de jóságos emléke a szívünkben záródott.

Gyászoló családja

MEGEMLÉKEZÉS

November 26-án volt egy szomorú éve, hogy szeretett bátyám búcsúszó nélkül itt hagyott bennünket

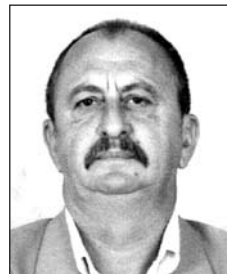
ifj. **MOISKO Imre**
(1963–2018)

Az életből neki kevés járt,
örömet, szeretetet,
hiába várt.
Szeretetét és jóságát
soha nem feledjük.

**Húgod, Leila, sógorod,
Gábor, valamint Martin
Magyarországról**

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú szívvel emlékezünk egy éve elhunyt apunkra

ifj. **MOISKO Imre**
(1963–2018)

„Egy jó férj soha
nem hal meg, szeretete
egy életet át elkísér.
Egy kedves édesapa
soha nem hal meg,
bennünk él tovább.
Egy büszke nagypapa
soha nem hal meg,
amire megtanított,
el nem feledjük.
Bármerre is járunk,
örökké ott van velünk.”

**Szerető fiad és lányod
családjuddal**

VÉGSŐ BÚCSÚ

Szeretett nagymamától,
dédmamánktól

**KOVÁCSNÉ
BOLLÓK Mária**
(1933–2019)

Az élet elmúlik,
de akit szerettünk, arra
életünk végéig könnyes
szemmel emlékezünk.

**Szép emléked szeretettel
megőrzi unokád,
Róbert és családja**

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú szívvel emlékezünk férjemre, édesapánkra,
nagyapámra és apósomra, aki 15 éve itt hagyott bennünket

ÖKRÉSZ Imre
(1944–2004)

Elmúlhatnak a napok, hónapok és évek,
talán maga az egész élet, szívünkben mélyen valahol...,
mindig haza várunk Téged.

Nyugodjál békében!

Szeretteid

MEGEMLÉKEZÉS

VARGA Vince
(1919–2003)

Az élet elmúlik, de az emlékek élnek,
míg élünk őrizzük őket.

VARGÁNÉ TÓTH Rozália
(1926–2006)

Fiuk családjával

Temetkezési vállalat, Népfőnt u.
109., tel.: 842-515, 062/88-51-513

MEGEMLÉKEZÉS

özv. OBADNÉ TALLÓ Irén
(1958–2019. 11. 14.)

temerini lakosról.
Nyugodjék békében!

A plébánia telefonszáma: **844-001**

SPORTOLÓK KÖZÖTT

LABDARÚGÁS

Vajdasági liga – déli csoport
SLOGA-HAJDUK (Divoš) 0:2
(0:2)

A vendégek megérdemelten nyertek az őszi idény utolsó fordulójában, a féldíj két gólos előnyre tettek szert, amit könnyen megőriztek a második játékrészben. A Sloga a 15 forduló során 15 pontot szerzett, és a 11. helyen zárta a bajnokság első részét.

CEMENT (Belcsény)–
MLADOST 3:1 (1:1)

A járekiak Stojanović tizenegyesből szerzett góljával a találkozó elején előnyt szereztek, a belcsényiek azonban nem sokkal később kiegyenlítették, majd a második féldíjben bezizosították a győzelmet. A Mladost 21 pontot gyűjtött össze az őszi idényben, és a kilencedik helyről várja a tavaszi folytatást.

Újvidéki liga

ŽSK (Zsablya)–TSK 1:3 (1:2)

A zsabylai csapat a találkozó elején, már a negyedik perc-

LABDARÚGÁS – Újvidéki liga

1. Jedinstvo (Piros)	17	16	1	0	62:2	49
2. Indeks (Újvidék)	17	13	3	1	46:9	42
3. Novi Sad (Újvidék)	17	12	2	3	46:11	38
4. TSK (Temerin)	17	11	2	4	40:20	35
5. Šajkaš (Kovilj)	17	10	2	5	37:17	32
6. Veternik (Veternik)	17	10	0	7	38:17	30
7. Sirig (Szőreg)	17	7	4	6	23:23	25
8. ŽSK (Zsablya)	17	7	2	8	27:31	23
9. Slavija (Újvidék)	17	5	7	5	18:16	22
10. Fruškogorac (Kamenica)	17	6	3	8	25:29	21
11. Fruškog. partizan (Bukovac)	17	5	4	8	29:36	19
12. Bačka (Sajkásgyörgye)	17	6	1	10	23:33	19
13. Petrovaradin (Pétervárad)	17	4	4	9	22:33	16
14. Omladinac (Stepanovićevo)	17	4	4	9	17:34	16
15. Bačka (Begecs)	17	4	2	11	20:50	14
16. Tatra (Kiszács)	17	3	4	10	26:48	13
17. Futog (Futak)	17	3	3	11	22:37	12
18. Hajduk (Csúrog)	17	1	4	12	12:87	7

Névjegykártyák, meghívók,
öntapadó feliratok, cégtáblák stb.
a Temerini Újság nyomdájában.

Tel: 843-750

ben megszerezte a vezetést, a temeriniiek azonban a szünetig fordítottak. A 18. percben Jovo Pupovac egyenlített ki, úgy, hogy lövésénél megpattant a labda, majd némi szerencsével a hálóban kötött ki. A 27. percben Varga Tamás fejt a kapuba, a legszebb gól azonban Paska Balázs nevéhez fűződik, aki a 74. percben mintegy 30 méterről talált be a hazaiai hálóba.

A TSK a negyedik helyen fejezte be az őszi idényt, amelyben 11 győzelem mellett 2 döntetlent és 4 vereséget jegyzett. A bajnoki cím a pirosi Jedinstvoé lett, amely a lehető 51 pontból 49-et gyűjtött össze.

TSK: Vojvodić, Tanasić, Bajić, Varga, Milosavljević (Pantoš), Lukić, Klisara, Pupovac, Kosić (Nikolić), Paska, Drinić.

BAČKA (Sajkásgyörgye)–
SIRIG 0:2

A szőregi csapat begyűjtötte a bajnoki pontokat az utolsó idei találkozásán, aminek köszönhetően két helyet előrelépett a táblázaton, és hetedikként fejezte be az őszi idényt.

Vadászverseny

A Szent Hubertusz nevét viselő szerbiai nyílt országos vadászbajnokságot november 16-án tartották Velika Planán. A női kategória győztese Pacik Renáta lett. A lenti képen a női kategória győztese a serlegekkel.

KÉZILABDA

Első női liga – Északi csoport
PROLETER (Nagybecskerek)–
TEMERIN 31:27 (14:12)

A táblázaton elfoglalt helyezések alapján a temeriniiek számítottak esélyesnek, végül azonban simának nevezhető vereséget szenvedtek el, hiszen végig a nagybecskerekieké volt az előny. A Temerin a bajnokság első felének az utolsó mérkőzésén a mitrovicai Srem együttesét fogadja a 11. fordulóban.

Első férfi liga – Északi csoport
CRVENA ZVEZDA (Mokrin)–
MLADOST TSK 24:27 (13:13)

A találkozó végig kiélezetten alakult, hol az egyik, hol a másik csa-

patnál volt az előny, a végén azonban a járeki kézilabdázók ünnepeltek. A Mladost TSK a következő fordulóban a táblázaton utolsó Apatint látja vendégül.

ASZTALITENISZ

Óbecsén tartottak pontozásos versenyt a serdülők részére, amelyen három temerini fiatal vett részt. Varga Bence nem jutott tovább a csoportból, míg Varga Dániel és Orosz András továbblépett a kieséses szakaszba. Kiválóan szerepelt Varga, aki egészen az elődöntőig menetelt, ahol csak a későbbi bajnoktól kapott ki. Orosz a verseny első kiemeltjeként könnyen eljutott a negyeddöntőig, ott azonban vereséget szenvedett.

T. N. T.

Ha taxival szeretne helyben vagy vidékre utazni, éjjeli fuvarra, kórházi vagy postai ügyintézésre, vérminták bevitelére a városba, véreredmények hazahozatalára, gyógyszerek kiváltására vagy bevásárlásra van szüksége, hívja a

Novák-TAXIT

Tárcsázza a 063/132-1968-as mobilszámot, és Milenković (Novák) Klára vagy férje, Žiko (Zsiga) máris a háza előtt várja kényelmes taxijával

A Temerini Újság megjelenéséhez pályázaton nyert eszközök révén hozzájárul:

Tartományi Művelődési és
Tájékoztatási Titkárság – Újvidék

Önkormányzat
Temerin

A támogató nem feltétlenül ért egyet az általa támogatott cikkek tartalmával

TEMERINI ÚJSÁG

Helyi független tájékoztató hetilap. Cím: 21235 Temerin, Petőfi Sándor u. 70., tel.: 843-750. A lapban megjelent cikkek nem fejezik ki szerkesztőnk véleményét. Kéziratokat, fényképeket, elektronikus adathordozókat stb. nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Főszerkesztő: Dujmovics György. Tördelőszerkesztő: Borda Ákos. Terjeszti: Koroknai Károly, Temerin, Pašić u. 26., tel.: 842-709. Az apróhirdetések és reklámok leadhatók személyesen vagy telefonon a szerkesztőségben és a lap terjesztőjénél. A Temerini Újság 1995. március 16-tól jelenik meg önfenntartó magánlapként. Regisztrációs szám: NV000530. CIP – Katalógizáció u publikáció Biblioteka Matice srpske, N. Sad. 659.3 (497.113 Temerin) COBISS.SR-ID 103792391. Kiadó/izdavač: Internet Štampanjarija, matični broj 64287109 • Temerinske novine, nezavisni lokalno-informativni nedeljnik na mađarskom jeziku • Készült a Temerini Újság nyomdájában

ISSN 1451-9216

9 771451 921008 >